

A8-0045/2019

30.1.2019

MIETINTÖ

torjunta-aineiden kestäväää käyttöä koskevan direktiivin 2009/128/EY
täytäntöönpanosta
(2017/2284(INI))

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta

Esittelijä: Jytte Guteland

Valmistelija (*):
Sofia Ribeiro, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 54 artikla

SISÄLTÖ

	Sivu
PERUSTELUT – YHTEENVETO TOSISEIKOISTA JA HAVAINNOISTA	3
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	7
MAATALOUDEN JA MAASEUDUN KEHITTÄMISEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	24
TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	31
LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA	32

PERUSTELUT – YHTEENVETO TOSISEIKOISTA JA HAVAINNOISTA

Taustaa

Seitsemannen ympäristöä koskevan toimintaohjelman tavoitteena on, että vuoteen 2020 mennessä kasvinsuojeluaineiden käytöllä ei ole haitallisia vaikutuksia ihmisten terveyteen eikä kohtuuttomia haittavaikutuksia ympäristöön ja että tällaisia aineita käytetään kestäväällä tavalla.

Torjunta-aineiden käyttö on tärkeässä asemassa Euroopan maataloustuotannossa, koska se pitää kasvit terveinä ja torjuu niiden taudeista ja loistartunnoista johtuvaa tuhoutumista. Viljelykasveihin käytetyt torjunta-aineet voivat kuitenkin huuhtoutua ja valua maaperään ja pintavesiin ja päätyä pohjaveteen, mikä voi vaikuttaa kielteisesti muihin kuin torjuttaviin lajeihin sekä maa- että vesiekosysteemissä. Tämä vaikuttaa luontotyyppin toimintaan ja vähentää osaltaan biologista monimuotoisuutta, mukaan lukien hyönteismääriä. Se vaikuttaa myös maaperän muodostumiseen ja rakenteeseen sekä puhtaan juomaveden saatavuuteen. Elintarvikkeiden torjunta-ainejäämät voivat myös aiheuttaa vaaran ihmisten terveydelle, ja rehujen torjunta-ainejäämät voivat aiheuttaa vaaran eläinten terveydelle ja päästä elintarvikeketjuun. Erityistä huolta ovat herättäneet hormonitoimintaa häiritseviä ominaisuuksia sisältäville torjunta-aineille altistumisen vaikutukset ihmisten terveyteen ja tähän liittyvät ihmisille aiheutuvat terveystaloudelliset kustannukset. Muut ihmisten terveyttä koskevat huolenaiheet liittyvät esimerkiksi hyönteismyrkkujen ja biosidien neurotoksisuuteen, joka voi vaikuttaa aivojen toimintaan varsinkin, jos altistuminen tapahtuu sikiön kehittymisen aikana.

Nykyinen riippuvuus torjunta-aineista tuholaiistorjunnan pääkeinona ei sovi yhteen kestävästä maatalouden kanssa, koska torjunta-aineiden pitkittynyt käyttö johtaa usein siihen, että tuholaisista tulee vastustuskykyisiä. Sen haitallisena sivuvaikutuksena on sellaisten hyötyeläiden tuhoutuminen, joilla on tärkeä rooli tuholaisien torjunnassa. Tämä johtaa usein toissijaisten tuholaisien esiintymiseen. Molemmat tekijät voivat lisätä edelleen torjunta-aineiden käyttöä ja saada aikaan negatiivisen kierteen. Torjunta-aineet vähentävät viljelysmaiden biologista monimuotoisuutta ja vahingoittavat maatalousmaata, joka on olennaisen tärkeä kestäväälle elintarviketuotannolle. Komission hiljattain antamassa torjunta-aineita koskevia tilastoja käsittelevässä kertomuksessa¹ todettiin, että ”torjunta-aineet aiheuttavat pilaantumista ja vaikuttavat suoraan etenkin luonnon monimuotoisuuden, vesistöjen ja maaperän tilaan”. Samaan aikaan oikeutta ruokaan käsittelevän YK:n erityisraportoijan vuoden 2017 raportissa² korostettiin torjunta-aineiden käytön haitallisia vaikutuksia ihmisoikeuksiin, ihmisten terveyteen (työntekijät, heidän perheensä, sivulliset, asukkaat ja kuluttajat) ja ympäristöön. Raportista käy myös ilmi, että torjunta-aineiden käyttöön perustuva tehomaa-ala ei ole vähentänyt maailman nälkäongelmaa, vaan se on osaltaan lisännyt elintarvikkeiden kulutusta ja elintarvikejätettä teollisuusmaissa.

Vuodesta 1996 lähtien torjunta-aineiden käyttö on lisääntynyt tasaisesti Euroopassa, ja vaikka maatalouden kestävydestä on käyty paljon keskustelua ja markkinoille on tullut torjunta-aineita, joita voi käyttää pieninä annoksina, aineiden keskimääräinen käyttö ei ole vähentynyt

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017DC0109&qid=1539785327635&from=FI>

² <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G17/017/85/PDF/G1701785.pdf?OpenElement>

viime vuosina. EU:ssa myytiin vuonna 2015 yhteensä 400 000 tonnia torjunta-aineita, joista suurin osa käytettiin maatalousalalla.

Direktiivin täytäntöönpano

Torjunta-aineiden kestäväää käyttöä koskevassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/128/EY ehdotetaan erilaisia toimia torjunta-aineiden käyttämiseksi kestäväällä tavalla vähentämällä torjunta-aineiden käytöstä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia riskejä ja vaikutuksia sekä edistämällä integroidun torjunnan ja vaihtoehtoisten toimintatapojen ja tekniikoiden, kuten torjunta-aineiden muiden kuin kemiallisten vaihtoehtojen, käyttöä.

Jäsenvaltioiden on direktiivin 4 artiklan mukaisesti hyväksyttävä kansalliset toimintasuunnitelmat, jotka sisältävät määrälliset tavoitteet, toimenpiteet ja aikataulut, joiden mukaan vähennetään torjunta-aineiden käytöstä aiheutuvia riskejä ja vaikutuksia ja edistetään integroidun torjunnan ja vaihtoehtoisten toimintatapojen tai tekniikoiden kehittämistä ja käyttöönottoa, jotta voitaisiin vähentää riippuvuutta torjunta-aineiden käytöstä. Lisäksi kansallisiin toimintasuunnitelmiin on sisällyttävä indikaattoreita, joiden avulla voidaan seurata erityistä huolta aiheuttavia tehoaineita sisältävien torjunta-aineiden käyttöä etenkin, jos vaihtoehtoisia aineita on saatavilla. Jäsenvaltioiden on kuvailtava kansallisissa toimintasuunnitelmissaan, miten ne panevat täytäntöön 5–15 artiklan mukaisesti toteutettavat toimenpiteet.

Komissio antoi 10. lokakuuta 2017 direktiivin 4 artiklan 3 kohtaan ja 16 artiklaan sisältyvien ilmoitusvelvollisuutta koskevien vaatimusten mukaisesti kertomuksensa jäsenvaltioiden kansallisista toimintasuunnitelmista ja torjunta-aineiden kestäväää käyttöä koskevan direktiivin 2009/128/EY täytäntöönpanon edistymisestä.

Esittelijä suhtautuu myönteisesti komission arviointikertomukseen mutta on erittäin huolissaan direktiivin säännösten puutteellisesta täytäntöönpanosta useimmissa jäsenvaltioissa. On selvää, että edistystä on tapahtunut jonkin verran ruiskutuslaitteiden tarkastuksissa ja parhainta torjunta-aineiden ruiskutustapaa käsittelevien koulutuskurssien ja sertifiointijärjestelmien kehittämisessä. Edistys on kuitenkin ollut vaatimatonta vaihtoehtoisten tekniikoiden käyttöönoton tukemisessa, joka on avainasemassa torjunta-aineista riippuvuuden vähentämisessä. Euroopan ympäristökeskuksen mukaan torjunta-aineiden kysyntä EU:ssa on pysynyt melko vakaalla tasolla viime vuosina¹, mikä voi tarkoittaa, että ihmisille ja ympäristölle torjunta-aineista aiheutuvat riskit ovat pysyneet samoina huolimatta torjunta-aineiden kestäväää käyttöä koskevan direktiivin mukaisten kansallisten toimintasuunnitelmien täytäntöönpanosta.

Torjunta-aineiden riskien vähentämiseen liittyviä tavoitteita esitti 21 jäsenvaltiota, ja yhdeksän jäsenvaltiota esitti torjunta-aineiden käytön vähentämiseen liittyviä tavoitteita. Osa jäsenvaltioista ilmoitti sekä riskien että käytön vähentämistä koskevia tavoitteita. Vain viidessä jäsenvaltiossa asetettiin tiukkoja, mitattavissa olevia tavoitteita. Näistä neljällä (Belgia, Tanska, Kreikka ja Saksa) on riskien vähentämistä koskevia tavoitteita ja yhdellä (Ranska) käytön vähentämistä koskeva tavoite. Jäsenvaltioiden on tarkastettava kansalliset toimintasuunnitelmansa vähintään viiden vuoden välein ja päivitettävä ne tarvittaessa

---

¹ <https://www.eea.europa.eu/airs/2017/environment-and-health/pesticides-sales>

tarkastuksen perusteella. Valitettavasti tähän mennessä vain Ranska ja Liettua ovat tarkastaneet kansallisen toimintasuunnitelmansa ja muuttaneet sitä.

Esittelijä pitää valitettavana kansallisten toimintasuunnitelmien epäjohdonmukaisuutta ja puutteita monien alojen määrällisissä tavoitteissa, toimenpiteissä ja aikatauluissa, joita ilman edistystä EU:ssa ei voida arvioida. Useissa kansallisissa toimintasuunnitelmissa keskitytään torjunta-aineiden käyttäjien koulutukseen tai laitteiden tarkastamista koskeviin sääntöihin, mutta kiinnitetään vähemmän huomiota erilaisten ekosysteemien ja juomaveden suojeluun. Lisäksi useimmista toimintasuunnitelmista ei käy ilmi, miten tavoitteiden saavuttamista arvioidaan. Monet jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön toimenpiteitä, joilla ne pyrkivät estämään torjunta-aineiden pääsyn vesistöihin, mukaan lukien laitemuutoksia ja taloudellisia kannustimia viljelijöille puskurialueiden määrittämiseksi, mutta näiden alueiden kattavuus on usein rajallinen ja maiden tavoitteita koskeva kunnianhimo liian vähäistä.

Esittelijä kannattaa täysin tärkeintä kertomuksessa esitettyä päätelmää, jossa kehoitetaan jäsenvaltioita määrittämään yleiset tavoitteet ja torjunta-aineiden käytön vähentämistä koskevat määrälliset tavoitteet, ja katsoo, että erityistä huomiota on kiinnitettävä torjunta-aineista ympäristölle ja terveydelle aiheutuvien haittojen valvontaan, veden laadun parantamiseen, biologisen monimuotoisuuden edistämiseen ja ylläpitämiseen sekä integroidun torjunnan periaatteiden priorisointiin Euroopan maatalousalalla. Integroidun torjunnan tavoitteena on pitää torjunta-aineiden ja muiden käsittelymuotojen käyttö tasoilla, jotka ovat taloudellisesti ja ympäristön kannalta perusteltuja ja joilla vähennetään ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia riskejä tai minimoidaan ne niin, että etusijalle asetetaan fysikaaliset, muut kuin kemialliset, kestävät biologiset menetelmät viljelykasvien suojelemiseksi ja tuholaisten torjumiseksi. Valitettavasti tähän mennessä jäsenvaltiot eivät ole muuttaneet integroidun torjunnan periaatteita tarkoiksi ja arviointikelpoisiksi kriteereiksi, vaan pitävät integroitua torjuntaa lähinnä viljelijöiden koulutusvälineenä eivätkä ole ottaneet käyttöön minkäänlaista menetelmää periaatteiden noudattamisen arvioimiseksi. Integroitu torjunta on yksi direktiivin kulmakivistä, minkä vuoksi on erityisen huolestuttavaa, etteivät jäsenvaltiot ole vielä asettaneet selkeitä tavoitteita ja varmistaneet niiden täytäntöönpanoa. Integroitu torjunta tarjoaa paljon hyödyntämättömiä mahdollisuuksia kuluttajien ja ympäristön suojeluun torjunta-aineiden haitallisilta vaikutuksilta. Jäsenvaltioiden on ehdottomasti ryhdyttävä käyttämään näitä välineitä mahdollisimman pian korvaamalla perinteisen torjunta-aineiden käyttö ja varmistettava, että asianmukaisia kannustinjärjestelmiä on olemassa silloin, kun ne ovat tarpeen integroidun torjunnan menetelmien käyttöönottoon kannustamiseksi.

Esittelijä uskoo vahvasti kestäväan maatalouteen, jossa suositaan ennaltaehkäisyä, muita kuin kemiallisia menetelmiä, biologista torjuntaa ja vähäriskisiä tuotteita. Perinteisten tuotteiden vaihtoehtojen, kuten vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden, saatavuuden parantaminen tukee samalla kestäväan maataloutta ja lisää viljelijän apuvälineitä tarjoamalla uusia vaihtoehtoja kasvinsuojeluun. Tutkimus ja innovointi ovat tarpeen, jotta voidaan kehittää sellaisia vaihtoehtoja nykyisiltä ja tulevilta tuholaissilta suojautumiseksi, jotka vähentävät riippuvuutta torjunta-aineista ja/tai tarjoavat kasvinsuojelumenetelmiä, joilla on alhaisempi riskiprofiili tai uusia vaikutustapoja.

Esittelijä katsoo, että paras tapa edetä torjunta-aineiden kestäväan käyttöä koskevan direktiivin täysimääräisen täytäntöönpanon takaamisessa on varmistaa, että direktiivin tavoitteet integroidaan mahdollisimman laajasti osaksi EU:n yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP) sen tulevassa uudistuksessa. Torjunta-aineiden käytön vähentämistä koskevien tavoitteiden ja

muiden integroidun torjunnan tavoitteiden integroiminen osaksi YMP:n täytäntöönpanomallia on keskeisen tärkeää, jotta voidaan varmistaa direktiivin täytäntöönpanon eteneminen. Nykyisillä YMP:n viherryttämistoimenpiteillä on ollut hyvin vähän myönteistä käytännön vaikutusta. Varmistamalla, että direktiivillä täydennetään uutta ja kestävyyskeskittävää YMP:tä, Euroopan maataloudesta voidaan saada aidosti ympäristöystävällinen, taloudellisesti kannattava ja sosiaalisesti vastuullinen.

Esittelijä korostaa, että useiden torjunta-aineiden on epäilty tai todistettu toimivan hormonitoimintaa häiritsevinä yhdisteinä. Tästä huolimatta ne ovat yleisesti saatavilla ja käytössä Euroopassa. Nämä aineet olisi identifioidava hiljattain hyväksytyjen kriteerien mukaan mahdollisimman pian, eikä hormonitoimintaan vaikuttavia tehoaineita sisältäviä torjunta-aineita saisi saattaa markkinoille.

Esittelijä on huolissaan siitä, että direktiivin 15 artiklassa asetetusta selkeästä velvoitteesta huolimatta komissio ei ole vahvistanut yhdenmukaisia riski-indikaattoreita, jotka varmistaisivat, että torjunta-aineiden käytöstä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien riskien ja haitallisten vaikutusten vähentämisessä saavutettua edistystä voidaan mitata asianmukaisesti ja että siihen liittyviä jäsenvaltioiden välisiä tietoja voidaan verrata.

Päätelmät

Esittelijä on vakuuttunut, että niin EU:n kuin jäsenvaltioidenkin on lisättävä ponnistelujaan direktiivin vaikuttavan täytäntöönpanon varmistamiseksi. On käymässä yhä selvemmäksi, että kansalaiset ovat entistä huolestuneempia ja haluavat, että viljelijät vähentävät riippuvuutta torjunta-aineista. Tämän osoittaa myös viimeaikainen onnistunut eurooppalainen kansalaisaloite glyfosaatin kieltämisestä, jonka allekirjoitti yli 1,3 miljoonaa unionin kansalaista alle kuudessa kuukaudessa.

Komission on tunnustettava roolinsa EU:n lainsäädännön valvojana ja toteutettava toimia niitä useita jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät noudata direktiiviä. On erittäin tärkeää, että komissio puuttuu tilanteeseen, jos toiminta on puutteellista tai epäselvää tai kun poikkeukset eivät ole perusteltuja tai ylittävät sen, mitä on määritelty direktiivissä. Seurannan aikana komission olisi direktiivin noudattamisen arvioinnin lisäksi keskityttävä siihen, miten voitaisiin saavuttaa aiempaa parempia maaperää, vettä ja biologista monimuotoisuutta koskevia ympäristötuloksia. Komission on jatkettava keskustelujaan sidosryhmien ja jäsenvaltioiden kanssa yhdenmukaisten riski-indikaattoreiden kehittämisestä, jotta saataisiin vertailukelpoisia ja selkeitä tietoja ja luotettavia edistymisen arviointeja.

Jäsenvaltioiden on toimittava ennakoivasti ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi sekä täytettävä EU:n lainsäädännön mukaiset oikeudelliset velvoitteensa ja vastattava EU:n kansalaisten odotuksiin. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet vähän torjunta-aineita käyttävän tuholaiсторjunnan edistämiseksi ja siihen kannustamiseksi antaen aina kun se on mahdollista etusija muille kuin kemiallisille menetelmille, niin että torjunta-aineiden ammattimaiset käyttäjät siirtyvät sellaisiin samaan tuholaisongelmaan tarkoitettuihin käytänteisiin ja tuotteisiin, joista aiheutuu vähäisin riski ihmisten terveydelle ja ympäristölle.

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskevan direktiivin 2009/128/EY täytäntöönpanosta (2017/2284(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävä käytön aikaansaamiseksi 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY¹,
- ottaa huomioon pysyvästä orgaanisista yhdisteistä sekä direktiivin 79/117/ETY muuttamisesta 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/2004²,
- ottaa huomioon torjunta-ainejäämien enimmäismääristä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla sekä neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta 23. helmikuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 396/2005³,
- ottaa huomioon kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006⁴,
- ottaa huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009⁵; ottaa huomioon Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun (EPRS) huhtikuussa 2018 julkaiseman Euroopan tason täytäntöönpanon arvioinnin asetuksesta ja sen asiaan liittyvät liitteet,
- ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013⁶,
- ottaa huomioon työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä 7. huhtikuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY⁷ ja työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairaudesta vaaraa

¹ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71.

² EUVL L 158, 30.4.2004, s. 7.

³ EUVL L 70, 16.3.2005, s. 1.

⁴ EUVL L 136, 29.5.2007, s. 3.

⁵ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁶ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608.

⁷ EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11.

aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta 29. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/37/EY¹;

- ottaa huomioon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (luontodirektiivi)² ja luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY³ ;
- ottaa huomioon ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta 3. marraskuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/83/EY⁴,
- ottaa huomioon yhteisön vesipolitiikan puitteista 23. lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁵,
- ottaa huomioon veden tilaa koskevan kemiallisen analysoinnin ja seurannan teknisten eritelmien määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY mukaisesti 31. heinäkuuta 2009 annetun komission direktiivin 2009/90/EY⁶,
- ottaa huomioon direktiivin 2006/42/EY muuttamisesta torjunta-aineiden levityskoneiden osalta 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/127/EY⁷,
- ottaa huomioon direktiivien 2000/60/EY ja 2008/105/EY muuttamisesta vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden osalta 12. elokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/39/EU⁸,
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laatimien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta (COM(2018)0392),
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan maataloudesta ja kestävästä vesihuollosta EU:ssa (SWD(2017)0153),
- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2006 annetun komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle

---

¹ EUVL L 229, 29.6.2004, s. 23.

² EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

³ EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7.

⁴ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32.

⁵ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁶ EUVL L 201, 1.8.2009, s. 36.

⁷ EUVL L 310, 25.11.2009, s. 29.

⁸ EUVL L 226, 24.8.2013, s. 1.

torjunta-aineiden kestävän käytön teemakohtaisesta strategiasta – (COM(2006)0372) (SEC(2006)0894) (SEC(2006)0895) (SEC(2006)0914)¹,

- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman innovoinnin ja talouskehityksen tehostamisesta tulevaisuuden tilanhoidossa EU:ssa²,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman kestävän maatalouden teknisistä ratkaisuista EU:ssa³,
- ottaa huomioon 15. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman alkuperältään biologisista vähäriskisistä torjunta-aineista⁴,
- ottaa huomioon 24. lokakuuta 2017 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta komission täytäntöönpanoasetukseksi tehoaineen glyfosaatti hyväksynnän uusimisesta kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta⁵,
- ottaa huomioon 1. maaliskuuta 2018 antamansa päätöslauselman EU:n mehiläishoitoalan näkymistä ja haasteista⁶,
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2018 antamansa päätöslauselman kasvinsuojeluaineita koskevan asetuksen (EY) N:o 1107/2009 täytäntöönpanosta⁷,
- ottaa huomioon käynnissä olevan Euroopan tason täytäntöönpanon arvioinnin yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi annetusta direktiivistä 2009/128/EY ja Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun (EPRS) 15. lokakuuta 2018 julkaiseman raportin,
- ottaa huomioon torjunta-aineita koskevista tilastoista 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1185/2009⁸ ja komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kyseisen asetuksen täytäntöönpanosta (COM(2017)0109),
- ottaa huomioon komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle torjunta-aineita koskevista tilastoista 25. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1185/2009 (COM)2017/0109) täytäntöönpanosta,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuoden 2014 erityiskertomuksen ”EU:n vesipolitiikan tavoitteet on onnistuttu sisällyttämään yhteiseen maatalouspolitiikkaan vain osittain”,

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=celex:52006DC0372>

² EUVL C 86, 6.3.2018, s. 62.

³ EUVL C 86, 6.3.2018, s. 51.

⁴ EUVL C 252, 18.7.2018, s. 184.

⁵ EUVL C 346, 27.9.2018, s. 117.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0057.

⁷ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0356.

⁸ EUVL L 324, 10.12.2009, s. 1.

- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2017 annetun komission kertomuksen jäsenvaltioiden kansallisista toimintasuunnitelmista ja torjunta-aineiden kestäväää käyttöä koskevan direktiivin 2009/128/EY täytäntöönpanon edistymisestä (COM(2017)0587),
  - ottaa huomioon komission terveyden ja elintarviketurvallisuuden pääosaston lokakuussa 2017 antaman yleiskatsauksen jäsenvaltioiden toimenpiteiden toteuttamisesta direktiivin 2009/128/EY mukaisen torjunta-aineiden kestävään käytön aikaansaamiseksi¹,
  - ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Seuraavat toimet Euroopan kestävään tulevaisuuden varmistamiseksi – Kestävyttä edistävät EU:n toimet” (COM(2016)0739),
  - ottaa huomioon seitsemännen ympäristöä koskevan toimintaohjelman²,
  - ottaa huomioon oikeutta ruokaan käsittelevän YK:n erityisraportoijan vuoden 2017 raportin, joka on laadittu YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselmien 6/2, 31/10 ja 32/8 mukaisesti³,
  - ottaa huomioon kestäväää kasvinsuojelua käsittelevän asiantuntijaryhmän laatiman toimintasuunnitelman, joka koskee vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden saatavuuden parantamista ja integroidun tuholaisten torjunnan täytäntöönpanon nopeuttamista jäsenvaltioissa ja jonka neuvosto hyväksyi 28. kesäkuuta 2016⁴,
  - ottaa huomioon Ranskan senaatin antaman päätöslauselman torjunta-aineiden käytön rajoittamisesta Euroopan unionissa⁵,
  - ottaa huomioon 18. lokakuuta 2017 lentävien hyönteisten biomassasta julkaistun tieteellisen tutkimuksen⁶,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan sekä valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,
  - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon (A8-0045/2019),
- A. ottaa huomioon, että torjunta-aineiden kestäväää käyttöä koskevassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/128/EY (jäljempänä ”direktiivi”) ehdotetaan erilaisia toimia torjunta-aineiden käyttämiseksi kestäväällä tavalla vähentämällä torjunta-aineiden käytöstä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia riskejä ja vaikutuksia sekä edistämällä integroidun torjunnan ja kasvinsuojelua

¹ http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/overview_reports/details.cfm?rep_id=114

² EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171.

³ <http://www.pan-uk.org/site/wp-content/uploads/United-Nations-Report-of-the-Special-Rapporteur-on-the-right-to-food.pdf>

⁴ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10041-2016-ADD-1/en/pdf>

⁵ <http://www.senat.fr/leg/ppr16-477.html>

⁶ Caspar A. Hallmann et al., ”More than 75 % decline over 27 years in total flying insect biomass in protected areas”, PLOS, 18. lokakuuta 2017 – <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0185809>

koskevien vaihtoehtoisten toimintatapojen ja tekniikoiden käyttöä, mukaan lukien asetuksessa (EY) N:o 1107/2009 määritellyt muut kuin kemialliset vaihtoehdot ja vähäriskiset kasvinsuojeluaineet, ja toteaa, että tavoitteena on näin vähentää riippuvuutta torjunta-aineista ja suojella ihmisten ja eläinten terveyttä ja ympäristöä;

- B. toteaa, että direktiivi on tärkeä väline sen varmistamisessa, että ympäristöä, ekosysteemejä ja ihmisten ja eläinten terveyttä suojellaan hyvin torjunta-aineiden vaarallisilta aineilta ja että tarjotaan kestäviä ja ekologisia ratkaisuja, jotka laajentavat ja monipuolistavat apuvälineitä, joilla voidaan eliminoida ja ehkäistä tuholaitten, tautien, rikkakasvien ja haitallisten vieraslajien aiheuttamia sadonmenetyksiä sekä torjua resistenssin kehittymistä taudinaiheuttajissa; toteaa, että direktiivin täysimääräinen ja kattava täytäntöönpano on edellytys sille, että saavutetaan korkea suojelun taso ja onnistutaan siirtymisessä kestävään maatalouteen, voidaan tuottaa turvallisia ja terveellisiä elintarvikkeita sekä saadaan aikaan myrkytön ympäristö ja siten varmistetaan ihmisten ja eläinten terveyden korkeatasoinen suojeleminen;
- C. katsoo, että direktiiviä on tarkasteltava yhdessä kahden muun keskeisen säädöksen kanssa, jotka kattavat torjunta-aineen koko elinkaaren sen markkinoille saattamisesta (asetus (EY) N:o 1107/2009) alkaen torjunta-ainejäämien enimmäismäärien asettamiseen (asetus (EY) N:o 396/2005); katsoo näin ollen, että ellei koko ”torjunta-ainepakettia” panna täysimääräisesti täytäntöön ja sen noudattamista valvota asianmukaisesti, on mahdotonta saavuttaa direktiivin tavoite ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemisesta torjunta-aineiden käyttöön liittyviltä riskeiltä;
- D. katsoo, että tehoaineiden ja kasvinsuojeluaineiden hyväksymiseen liittyvät komission ja jäsenvaltioiden voimassa olevat käytännöt eivät ole direktiivin tavoitteiden ja tarkoituksen mukaisia; katsoo, että nykyiset käytännöt haittaavat korkeimman mahdollisen suojelun tason saavuttamista, siirtymistä kestävään maatalouteen ja myrkyttömän ympäristön saavuttamista;
- E. ottaa huomioon, että käytettävissä oleva näyttö osoittaa selvästi, että direktiivin täytäntöönpano ei ole riittävän yhdenmukaista torjunta-aineiden, maatalouden ja kestävä kehityksen alalla toteutettavien asiaa koskevien EU:n toimintalinjojen ja erityisesti mutta ei pelkästään yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) ja kasvinsuojeluaineista annetun asetuksen kanssa; ottaa huomioon, että direktiivillä sekä siihen liittyvillä EU:n tason toimilla on merkittävät mahdollisuudet edistää maatalousalan kansallisia toimia ja luoda niihin liittyvää lisäarvoa sekä vahvistaa ihmisten terveyden ja ympäristön suojeleminen;
- F. ottaa huomioon, että nykyinen sääntelykehys, mukaan lukien tietovaatimukset, suunniteltiin kemiallisten kasvinsuojeluaineiden arviointia ja hallinnointia varten ja että sääntelykehys ei siksi ole vähäriskisten biologisten tehoaineiden ja tuotteiden kannalta tarkoituksenmukainen; katsoo, että tämä epätarkoituksenmukainen sääntelykehys hidastaa huomattavasti vähäriskisten biologisten kasvinsuojeluaineiden markkinoille tuloa ja säikyttää usein hakijat; katsoo, että tämä haittaa innovointia ja EU:n maatalouden kilpailukykyä; toteaa tämän johtavan myös siihen, että komission korvattaviksi aineiksi erittelemiä yli 60 tehoainetta ei korvata, koska niille ei ole turvallisempia vaihtoehtoja, kuten vähäriskisiä biologisia tehoaineita;

- G. toteaa, että vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden, mukaan lukien biologiset kasvinsuojeluaineet, saatavuus on puutteellista; panee merkille, että kaikkiaan 500:sta EU:n markkinoilla olevasta aineesta vain 13, joista 12 on biologista, on hyväksytty vähäriskiseksi tehoaineiksi; ottaa huomioon, että direktiivin riittämätön täytäntöönpano on tosiasiaa luonut EU:hun epätasapuoliset toimintaedellytykset, koska erilaiset kansalliset käytännöt estävät kestävien vaihtoehtojen optimaalisen käyttöönoton markkinoilla; ottaa huomioon, että tämän tilanteen vuoksi vaihtoehtoisten vähäriskisten ja muiden kuin kemiallisten tuotteiden on vaikea päästä riittävässä määrin EU:n markkinoille, mikä heikentää niiden kiinnostavuutta viljelijöiden näkökulmasta, joten nämä saattavat niiden sijaan valita vaihtoehtoja, jotka ovat kustannustehokkaampia lyhyellä aikavälillä; toteaa, että vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden, mukaan lukien biologiset kasvinsuojeluaineet, saatavuuden puute haittaa integroidun torjunnan kehittämistä ja täytäntöönpanoa;
- H. toteaa, että luonnonmukaisella maataloudella on tärkeä rooli vähän torjunta-aineita käyttävänä tuotantotapana ja että sitä olisi edistettävä edelleen;
- I. toteaa olevan yhä enemmän näyttöä siitä, että hyönteiskanta on romahtamassa Euroopassa ja että tämä liittyy torjunta-aineiden nykyiseen käyttötasoon; ottaa huomioon, että havaittu hyönteisten määrän voimakas väheneminen vaikuttaa kielteisesti koko ekosysteemiin ja biologiseen monimuotoisuuteen sekä myös maatalousalaan ja sen tulevaan taloudelliseen kannattavuuteen ja tuottoon;
- J. ottaa huomioon, että unioni on tällä hetkellä risteyskohdassa, joka määrittää maatalousalan tulevaisuuden ja unionin mahdollisuudet saavuttaa torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskeva tavoite ennen kaikkea YMP:n uudistuksen avulla; ottaa huomioon, että YMP:n uudistaminen tarjoaa merkittävän mahdollisuuden vahvistaa politiikkojen selkeyttämistä ja yhdenmukaistamista sekä direktiivin täytäntöönpanoa ja helpottaa siirtymistä kohti ympäristön kannalta kestävämpiä maatalouskäytäntöjä;
- K. toteaa, että perinteisten kasvinsuojeluaineiden käytöstä käydään yhä enemmän julkista keskustelua niiden riskien vuoksi, joita näistä aineista voi aiheutua ihmisten ja eläinten terveydelle ja ympäristölle;
- L. katsoo, että on tärkeää edistää sellaisten vaihtoehtoisten menetelmien tai tekniikoiden kehittämistä, joilla vähennetään riippuvuutta perinteisistä torjunta-aineista ja torjutaan lisääntyvää resistenssiä perinteisille kasvinsuojeluaineille;
- M. ottaa huomioon, että asetuksessa N:o 1107/2009 neuvosto veloitetaan varmistamaan, että yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29. syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003¹ liitteessä III vahvistettuihin lakisääteisiin hoitovaatimuksiin sisällytetään integroidun torjunnan periaatteet, joihin kuuluvat hyvä kasvinsuojelukäytäntö sekä muut kuin kemialliset kasvinsuojelu-, tuholaistorjunta- ja viljelymenetelmät;

---

¹ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

- N. toteaa, että integroidun torjunnan toteutus on direktiivin mukaisesti pakollista EU:ssa; toteaa, että sekä jäsenvaltioiden että paikallisviranomaisten olisi painotettava nykyistä enemmän torjunta-aineiden kestävää käyttöä ja vähäriskisiä kasvinsuojeluvaihtoehtoja;
- O. katsoo, että torjunta-aineiden kestävää käyttöä ei voida toteuttaa ilman, että otetaan huomioon ihmisten altistuminen tehoaineiden ja apuaineiden yhdistelmille sekä näiden mahdolliset kumulatiiviset ja yhteisvaikutukset ihmisten terveyteen;

Keskeiset päätelmät

1. muistuttaa torjunta-aineiden kestäväen käytön teemakohtaisen strategian erityistavoitteista, joita ovat muun muassa torjunta-aineiden käytöstä terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien vaarojen ja riskien minimoiminen, torjunta-aineiden käytön ja jakelun parempi valvonta, haitallisten tehoainejäämien tasojen pienentäminen muun muassa korvaamalla vaarallisimmat aineet turvallisemmilla aineilla, myös muilla kuin kemiallisilla vaihtoehdoilla, vähän torjunta-aineita käyttävän tai torjunta-aineettoman viljelyn edistäminen sekä avoimen järjestelmän kehittäminen raportointiin ja strategian tavoitteiden toteuttamisessa saavutetun edistyksen seurantaan, mukaan luettuna sopivien indikaattorien kehittäminen;
2. pitää olennaisen tärkeänä arvioida direktiivin täytäntöönpanoa osana EU:n yleistä torjunta-ainepolitiikkaa, mukaan lukien kasvinsuojeluaineita koskevassa asetuksessa, asetuksessa (EU) N:o 528/2012 (biosidiasetus)¹, torjunta-ainejäämien enimmäismääriä koskevassa asetuksessa ja asetuksessa (EY) N:o 178/2002² (yleinen elintarvikelainsäädäntö) vahvistetut säännöt;
3. pitää valitettavana, että toteutetuista toimista huolimatta jäsenvaltiot eivät ole edistyneet direktiivin täytäntöönpanossa riittävästi, jotta pystyttäisiin täyttämään direktiivin tärkeimmät tavoitteet ja mahdollistettaisiin sen koko potentiaalin hyödyntäminen torjunta-aineiden käytöstä aiheutuvien kokonaisriskien vähentämiseksi ja pystyttäisiin vähentämään samalla myös torjunta-aineriippuvuutta, edistämään siirtymistä ekologisesti kestäviin ja turvallisiin kasvinsuojeluteknikoihin ja saamaan aikaan kiireellisesti tarvittavat ympäristöä ja terveyttä hyödyttävät parannukset, joita ajatellen direktiivi erityisesti suunniteltiin; pitää valitettavana, että direktiivin täytäntöönpanoa koskeva komission kertomus myöhästyi kolme vuotta aikataulustaan;
4. korostaa, että direktiivin täytäntöönpanon on oltava kattavaa ja siinä on käsiteltävä kaikkia vaadittavia näkökohtia ja että osittaisella täytäntöönpanolla, jossa toteutetaan vain jotkin näkökohdat, ei pystytä saavuttamaan direktiivin yleistä tavoitetta eli torjunta-aineiden kestävää käyttöä; painottaa, että muiden kuin kemiallisten vaihtoehtojen ja vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden käytön kaltaisten integroidun

---

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 528/2012, annettu 22. toukokuuta 2012, biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä (EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28. tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

torjunnan käytäntöjen täytäntöönpano on erityisen tärkeässä roolissa ponnisteluissa tämän tavoitteen saavuttamiseksi;

5. panee merkille, että komission vuonna 2017 antamassa edistymiskertomuksessa todetaan, että jäsenvaltioiden kansallisissa toimintasuunnitelmissa on merkittäviä puutteita ja että kaikki jäsenvaltiot eivät ole yhtä sitoutuneita ympäristön ja terveyden suojeluun, mikä voi johtaa epäreiluun kilpailuun markkinoilla ja heikentää sisämarkkinoita; pidättää itsellään oikeuden ilmoittaa täytäntöönpanon laiminlyöneistä jäsenvaltioista kilpailuasioista vastaavalle komission jäsenelle;
6. on huolissaan siitä, että noin 80 prosenttia jäsenvaltioiden kansallisista toimintasuunnitelmista ei sisällä tarkkoja tietoja siitä, miten monien tavoitteiden, etenkin integroitua torjuntaa ja vesistöjen suojelua koskeviin toimenpiteisiin liittyvien tavoitteiden, saavuttamista mitataan; korostaa, että tämä hankaloittaa huomattavasti sen arvioimista, miten jäsenvaltiot ovat edistyneet direktiivin tärkeimpien tavoitteiden ja direktiivin tarkoituksen saavuttamisessa;
7. on huolissaan siitä, että kansalliset toimintasuunnitelmat ovat epäjohdonmukaisia eri alojen määrällisten tavoitteiden, toimenpiteiden ja aikataulujen suhteen, minkä takia on mahdotonta arvioida saavutettua edistystä; pitää valitettavana, että ainoastaan viidessä kansallisessa toimintasuunnitelmassa asetetaan tiukkoja, mitattavissa olevia tavoitteita, ja toteaa, että neljässä niistä nämä liittyvät riskien vähentämiseen ja vain yhdessä käytön rajoittamiseen; pitää valitettavana, että tähän mennessä vain yksitoista jäsenvaltiota on laatinut tarkistetun kansallisen toimintasuunnitelman, vaikka tarkistamista koskeva määräaika oli vuoden 2017 lopussa;
8. pitää valitettavana, että monissa jäsenvaltioissa ei sitouduta tarpeeksi integroidun torjunnan käytäntöihin, jotka perustuvat sen kahdeksaan periaatteeseen ja torjunta-aineiden muiden kuin kemiallisten vaihtoehtojen priorisointiin; pitää valitettavana, että yksi suurimmista direktiivin kulmakiven eli integroidun torjunnan täytäntöönpanon haasteista näyttää olevan se, että tällä hetkellä ei ole asianmukaisia valvontavälineitä ja -menetelmiä, joilla voitaisiin arvioida, kuinka hyvin jäsenvaltioissa noudatetaan direktiiviä, eikä myöskään selkeitä sääntöjä ja ohjeita; korostaa, että integroidun torjunnan kattava täytäntöönpano on yksi tärkeimmistä toimenpiteistä, joilla vähennetään riippuvuutta torjunta-aineiden käytöstä kestävässä maataloudessa, joka on ympäristöystävällistä, taloudellisesti kannattavaa ja sosiaalisesti vastuullista ja edistää Euroopan elintarviketurvaa sekä vahvistaa samalla biologista monimuotoisuutta ja ihmisten ja eläinten terveyttä, tukee maaseudun taloutta ja vähentää viljelijöille aiheutuvia kustannuksia edistämällä muiden kuin kemiallisten vaihtoehtojen ja vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden markkinoille tuloa Euroopan eri alueilla; painottaa, että tarvitaan taloudellisia lisäkannustimia ja koulutustoimia, jotta voidaan vahvistaa integroidun torjunnan käytäntöjen käyttöönottoa yksittäisillä tiloilla;
9. katsoo, että integroitu torjunta on hyödyllinen väline, jonka avulla viljelijät voivat torjua tuholaisia ja tauteja ja turvata tuottavuuden; panee merkille, että integroidun torjunnan lisääntyneen käytön on tarkoitus toisaalta vahvistaa ympäristön ja biologisen monimuotoisuuden suojelua ja toisaalta vähentää kestävämpiin vaihtoehtoihin siirtymisestä ja perinteisten torjunta-aineiden käytön vähentämisestä viljelijöille aiheutuvia kustannuksia; toteaa, että integroidun torjunnan käyttöönottoa on edistettävä

entistä tarmokkaammin tutkimusalan ja jäsenvaltioiden neuvoa-antavien elinten avulla; muistuttaa, että integroidulla torjunnalla voi olla tärkeä merkitys käytettävien torjunta-aineiden määrän ja kirjon vähentämisessä;

10. toteaa, että integroidun torjunnan työkalupakissa biologiseen torjuntaan kuuluu sellaisten hyödyllisten lajien menestymisen edistäminen tai käyttäminen, jotka ovat tuholaisten vihollislajeja ja siten säätelevät niiden kantojen kokoa ja pitävät ne kurissa; painottaa siksi, että kemiallisia torjunta-aineita on tärkeää käyttää integroidussa torjunnassa vasta viimeisenä keinona, kun muut, fysikaaliset ja biologiset menetelmät on käytetty, ja että kemiallisia torjunta-aineita on myös tärkeä käyttää valikoivasti ja kohdennetusti, koska muutoin hyödylliset torjuntaeliöt saatetaan tuhota ja viljelykasveista tulee alttiimpia myöhemmille hyökkäyksille;
11. on huolissaan siitä, että perinteisten torjunta-aineiden vähäriskisten ja muiden kuin kemiallisten vaihtoehtojen innovoinnin, kehittämisen ja käyttöönoton tukemisessa ja niitä koskevien kannustimien tarjoamisessa on edistytty hyvin vähän; toteaa, että kansallisista toimintasuunnitelmista vain muutama sisältää kannustimia tällaisten vaihtoehtoisten tuotteiden ja menetelmien rekisteröimiseksi; korostaa, että vähäiset käyttötarkoitukset ovat erityisen haavoittuvia, koska käytettävissä olevia tehoaineita on vähän;
12. korostaa, että torjunta-aineiden kestävä ja vastuullinen käyttö on kasvinsuojeluaineiden hyväksymisen ennakkoehto;
13. pitää valitettavana vähäriskisten tehoaineiden ja kasvinsuojeluaineiden puutteellista saatavuutta, joka johtuu pääasiassa pitkähköstä arviointi-, lupa- ja rekisteröintimenettelystä, mikä taas johtuu osittain siitä, että jäsenvaltioitasolla pystytään harvoin pitämään kiinni näihin tapauksiin sovellettavasta lyhyemmästä 120 päivän pituisesta hyväksymisajasta; korostaa, että nykytilanteessa ei noudateta integroidun torjunnan edistämistä ja toteutusta koskevia periaatteita, ja pitää tärkeänä, että käytettävissä on vähäriskisiä torjunta-aineita, että tutkimusta tehdään riittävästi ja että parhaita käytäntöjä vaihdetaan jäsenvaltioissa ja niiden kesken, jotta integroidun torjunnan potentiaali tulisi täysin hyödynnettyä; uskoo, että nopeampi hyväksymismenettely kannustaisi teollisuutta tutkimaan uusien vähäriskisten tehoaineiden, myös innovatiivisten vähäriskisten aineiden, kehittämistä ja varmistaisi siten, että viljelijöillä on käytössään riittävät kasvinsuojelukeinot, ja mahdollistaisi sen, että he voivat siirtyä nopeammin kestävien kasvinsuojeluaineiden käyttöön ja tehostaa integroitua tuholaistorjuntaa;
14. muistuttaa, että lisääntynyt torjunta-aineresistenssi lisää torjunta-aineiden käyttöä ja riippuvuutta niistä; huomauttaa, että torjunta-aineiden käytön ja torjunta-aineriippuvuuden lisääntyminen tulee viljelijöille kalliiksi, koska tuotantopanostuskustannukset ovat korkeat ja maaperän köyhtymisen ja maaperän heikentyvän laadun vuoksi tuottavuus laskee;
15. toteaa, että jos markkinoilla olisi saatavilla enemmän vähäriskisiä kasvinsuojeluaineita, tehoaineresistenssin kehittymisen riski olisi pienempi ja yleisesti käytettyihin kasvinsuojeluaineisiin liittyvät vaikutukset muihin kuin torjuttaviin lajeihin vähenisivät;

16. toteaa tältä osin, että resistenssin kehittyminen torjunta-aineiden tehoaineille on vääjäämätön biologinen tosiasia, kun on kyse nopeasti lisääntyvistä tuholaisista ja taudeista, ja siten kasvava ongelma; painottaa siksi, että kemiallisia torjunta-aineita pitäisi käyttää valikoivasti ja kohdennetusti, ei ensi sijassa vaan pikemminkin vasta viime kädessä, kun kaikki mahdolliset fysikaaliset tai biologiset vaihtoehdot on jo käytetty; korostaa, että muutoin hyödylliset torjuntaeliöt saatetaan tuhota ja viljelykasveista tulee alttiimpia myöhemmille hyökkäyksille;
17. toteaa lisäksi, että torjunta-ainemääriä saadaan todennäköisesti parhaiten vähennettyä järjestelmämuutoksilla, joilla vähennetään alttiutta tuholaishyökkäyksille, edistetään rakenteellista ja biologista monimuotoisuutta monokulttuurin ja jatkuvan viljelyn sijasta ja vähennetään tuholaisien tehoaineresistenssiä; painottaa siksi tarvetta keskittyä sellaisten agroekologisten menetelmien kehittämiseen, rahoittamiseen ja käytön edistämiseen, jotka parantavat koko viljelyjärjestelmän vastustuskykyä tuholaisia kohtaan;
18. korostaa, että nykyisessä muodossaan yhteisellä maatalouspolitiikalla (YMP) ei pystytä riittävästi kannustamaan tiloja vähentämään riippuvuutta torjunta-aineista ja ottamaan käyttöön luonnonmukaisia tuotantotekniikoita; katsoo, että vuoden 2020 jälkeisessä YMP:ssä tarvitaan erityisiä toimintapoliittisia välineitä, jotta voidaan auttaa muuttamaan viljelijöiden menettelytapoja torjunta-aineiden käytön suhteen;
19. pitää valitettavana, että uutta, vuoden 2020 jälkeistä YMP:tä koskevassa komission ehdotuksessa integroidun torjunnan periaatetta ei sisällytetä ehdotuksen liitteessä III tarkoitettuihin lakisääteisiin hoitovaatimuksiin; korostaa, että tämän direktiivin ja uuden YMP-mallin kytkösten puutteellisuus vaikeuttaa merkittävästi torjunta-aineriippuvuuden vähentämistä;
20. toteaa, että useimmat jäsenvaltiot käyttävät kansallisia riski-indikaattoreita arvioidakseen joko kokonaisvaltaisesti tai osittain torjunta-aineiden käytön haittavaikutuksia; muistuttaa, että direktiivin 15 artiklassa säädetystä selkeästä velvoitteesta huolimatta jäsenvaltiot eivät ole vielä sopineet EU:n laajuisista yhdenmukaisista riski-indikaattoreista, minkä takia on lähes mahdotonta verrata edistystä eri jäsenvaltioissa ja koko unionissa; odottaa, että yhdenmukaiset riski-indikaattorit, joiden vahvistaminen on nyt käynnissä, ovat valmiit vuoden 2019 alussa;
21. korostaa biologisen monimuotoisuuden ja elinvoimaisten ekosysteemien perustavanlaatuisuutta merkitystä ja etenkin mehiläisten ja muiden pölyttäjähyönteisten keskeistä merkitystä terveen ja kestäväen maatalouden varmistamisessa; korostaa, että biologisen monimuotoisuuden suojelussa ei ole kyse yksinomaan ympäristön suojelusta vaan se on myös keino varmistaa Euroopan kestävä elintarviketurva tulevaisuudessa;
22. on erittäin huolissaan biologisen monimuotoisuuden jatkuvasta ja mahdollisesti peruuttamattomasta köyhtymisestä Euroopassa ja huolestuttavasta lentävien hyönteisten, myös pölyttäjien, vähenemisestä, joka käy ilmi lokakuussa 2017 julkaistusta lentävien hyönteisten biomassaa käsittelevästä tieteellisestä tutkimuksesta¹, jonka mukaan lentävien hyönteisten kanta on 63 luonnonsuojelualueella Saksassa laskenut yli 75 prosenttia 27 vuoden aikana; korostaa lisäksi, että yleisten lintulajien

¹ <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0185809>

kannat ovat pienentyneet merkittävästi kaikkialla Euroopassa ja että tämä saattaa johtua hyönteisten määrän vähenemisestä; panee merkille torjunta-aineiden tahattomat vaikutukset maaperään ja maaperän organismeihin¹ sekä muihin kuin torjuttaviin lajeihin; katsoo, että torjunta-aineet ovat yksi päätekijöistä, joiden vuoksi hyönteiset, viljelysmaiden lintulajit ja muut kuin torjuttavat organismit ovat vähentyneet, ja korostaa lisäksi, että Euroopan on siirryttävä entistä kestävämpään torjunta-aineiden käyttöön ja tarjottava viljelijöille aiempaa enemmän muita kuin kemiallisia vaihtoehtoja ja vähäriskisiä kasvinsuojeluaineita;

23. on edelleen sitä mieltä, että neonikotinoideja sisältävillä torjunta-aineilla on merkittävä rooli Euroopan mehiläiskantojen huolestuttavassa vähenemisessä, mikä käy ilmi useista kansainvälisistä tutkimuksista, joiden perusteella kansalaiset ovat esittäneet vetoomuksia, joihin on kerätty satojatuhansia allekirjoituksia eri puolilta mannerta;
24. pitää kansallisia toimintasuunnitelmia ja integroitua torjuntaa erittäin tärkeinä, jotta saadaan vähennettyä torjunta-aineiden käyttöä huomattavasti ja pystytään välttämään peruuttamaton biologisen monimuotoisuuden väheneminen ja voidaan suosia agroekologisia toimenpiteitä ja luonnonmukaista maataloutta aina kun se on mahdollista;
25. korostaa lisäksi, että maataloutta koskevien kestäväpohjaisten vaihtoehtojen kehittäminen on välttämätöntä, jotta ilmastonmuutoksen vaikutusta elintarviketurvaan saadaan vähennettyä;
26. on erityisen huolissaan sellaisten torjunta-aineiden jatkuvasta käytöstä, jotka sisältävät perimää vaurioittavia, syöpää aiheuttavia tai lisääntymiselle vaarallisia tehoaineita tai hormonitoimintaa häiritseviä ominaisuuksia ja ovat ihmisille tai eläimille haitallisia; korostaa, että tällaisten torjunta-aineiden käyttö ei ole direktiivin tavoitteiden ja tarkoituksen mukaista;
27. korostaa, että vesiympäristö on erityisen herkkä torjunta-aineille; pitää myönteisenä, että jotkin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet erilaisia toimenpiteitä sen suojelemiseksi niiltä; pitää kuitenkin valitettavana, että monet jäsenvaltiot eivät ole asettaneet määrällisiä tavoitteita ja aikataulua toimenpiteille vesiympäristön suojelemiseksi torjunta-aineilta ja ne, jotka ovat, eivät ole tarkentaneet, miten tavoitteiden saavuttamista mitataan; katsoo, että tällä hetkellä käytettävien torjunta-aineiden seuranta vesiympäristössä olisi parannettava;
28. toteaa, että maatalous on yksi tärkeimmistä syistä, joiden vuoksi pohjaveden hyvää kemiallista tilaa ei saavuteta, sillä torjunta-aineiden käyttö maataloudessa aiheuttaa pilaantumista; painottaa, että on kustannustehokkaampaa estää torjunta-aineiden pääsy makean veden ekosysteemeihin kuin käyttää poistotekniikoita ja että jäsenvaltioiden on tarjottava viljelijöille tähän liittyviä asianmukaisia kannustimia; toteaa tässä yhteydessä myös, että vesipuitedirektiivin täytäntöönpanolla on tärkeä merkitys veden laadun parantamisen kannalta; pitää myönteisenä jäsenvaltioiden edistymistä prioriteettiaineiden torjunnassa, mikä on johtanut siihen, että sellaisten vesistöjen määrä on vähentynyt,

---

¹ Ks. https://esdac.jrc.ec.europa.eu/public_path/shared_folder/doc_pub/EUR27607.pdf

jotka eivät täytä tiettyjä aineita, kuten kadmiumia, lyijyä ja nikkeliä, sekä torjunta-aineita koskevia vaatimuksia;

29. pitää valitettavana, että vesivarojen tilan heikentyminen on yhä useammin johtanut siihen, että juomaveden toimittajat joutuvat tekemään ylimääräisiä käsittelyjä sen varmistamiseksi, että ihmisten käyttöön tarkoitettu vesi on niiden torjunta-ainerajojen mukaista, joista säädetään ihmisten käyttöön tarkoitettun veden laadusta 3. marraskuuta 1998 annetussa neuvoston direktiivissä 98/83/EY, ja pitää valitettavana, että kustannukset tästä lankeavat saastuttajien sijaan kuluttajille;
30. korostaa, että jotkut torjunta-aineet on kansainvälisesti tunnustettu pysyviksi orgaanisiksi yhdisteiksi, koska ne saattavat kulkeutua pitkiä matkoja, säilyä ympäristössä pitkään, rikastua ravintoketjussa ja kertyä ekosysteemeihin ja koska niillä on huomattavia kielteisiä vaikutuksia ihmisen terveyteen;
31. pitää ilahduttavana, että kaikissa jäsenvaltioissa on perustettu kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevia koulutus- ja sertifiointijärjestelmiä, mutta pitää valitettavana, että joissakin jäsenvaltioissa koulutusvelvoitteita ei täytetä kaikkien vaadittujen liitteessä I lueteltujen aiheiden osalta; korostaa käyttäjille annettavan koulutuksen merkitystä kasvinsuojeluaineiden turvallisen ja kestäväen käytön varmistamisessa; katsoo, että on asianmukaista tehdä ero ammattimaisten ja muiden käyttäjien välillä, koska heihin sovelletaan eri velvoitteita; painottaa, että kasvinsuojeluaineiden ammattimaisten ja muiden käyttäjien tulisi saada riittävä perehdytys;
32. panee merkille älykkään tekniikan ja täsmäviljelyn käyttöön liittyvät mahdollisuudet keinona tarkentaa kasvinsuojeluaineiden levittämistä esimerkiksi droonien tai satelliittipaikannusta hyödyntävän tarkkuusteknologian avulla; korostaa lisäksi, että tällaisten ratkaisujen käyttöönotto voisi lisääntyä jäsenvaltioissa, jos ne sisällyttäisiin paremmin torjunta-aineiden käyttäjien koulutukseen ja sertifiointijärjestelmiin kansallisissa toimintasuunnitelmissa;
33. korostaa, että kasvinsuojeluaineita ei käytetä ainoastaan maataloudessa vaan myös rikkakasvien ja tuholaisten torjunnassa direktiivin 12 artiklan a alakohdassa määritellyillä suuren yleisön ja herkkien väestöryhmien käyttämällä alueilla, esimerkiksi yleisissä puistoissa ja rautateilla; toteaa, että kasvinsuojeluaineiden käyttö tällaisilla alueilla ei ole asianmukaista; pitää myönteisenä, että useat jäsenvaltiot ja lukuisat alueelliset ja paikalliset hallintoviranomaiset ovat ryhtyneet toimiin torjunta-aineiden käytön rajoittamiseksi tai kieltämiseksi suuren yleisön tai herkkien väestöryhmien käyttämällä alueilla; panee kuitenkin merkille, että valtaosassa jäsenvaltioita ei ole asetettu mitattavissa olevia tavoitteita;
34. on huolestunut siitä, että monet jäsenvaltiot eivät ole tulkinneet 12 artiklan a alakohdan vaatimusta oikein, vaan ne katsovat sen viittaavan vain muuhun kuin maatalouskäyttöön, vaikka tosiasiasa asetuksessa (EY) N:o 1107/2009 määriteltyihin herkkiin väestöryhmiin kuuluvat myös henkilöt, jotka asuinpaikkansa vuoksi altistuvat pitkällä aikavälillä merkittävästi torjunta-aineille; panee lisäksi merkille, että komissio on vahvistanut, että ei ole oikeudellista syytä siihen, miksi maatalouskäyttö olisi jätettävä 12 artiklan säännösten soveltamisalan ulkopuolelle;

35. panee merkille jäsenvaltioiden jatkuvan tuen luonnonmukaiselle maataloudelle vähän torjunta-aineita käyttävänä tuotantotapana; pitää myönteisenä, että luonnonmukaisten tilojen määrä on edelleen kasvanut unionissa, mutta panee merkille, että tämä kasvuvauhti vaihtelee edelleen merkittävästi jäsenvaltioiden välillä;
36. huomauttaa, että luonnonmukaista maataloutta harjoittaville viljelijöille aiheutuu taloudellisia tappioita naapuritilojen torjunta-aineiden käytöstä, kun esimerkiksi ruiskutettujen torjunta-aineiden kulkeumat ja hitaasti hajoavien tehoaineiden kulkeutuminen ympäristössä saastuttaa niiden luonnonmukaisesti viljellyt tuotteet ja maaperän; huomauttaa, että tästä syystä luomuviljelijät saattavat sellaisten toimien vuoksi, joihin he eivät itse voi vaikuttaa, joutua myymään tuotteitaan tavanomaisesti tuotettuina tuotteina ja menettää hinnanlisänsä tai jopa sertifiointinsa;
37. toteaa, että vaikka jäsenvaltioilla on yleensä käytössä järjestelmiä, joilla kerätään tietoja torjunta-aineisiin liittyvistä akuuteista myrkytystapauksista, näiden tietojen paikkansapitävyys ja käyttö herättää epäilyksiä; korostaa, että järjestelmiä, joilla tällaisia tietoja kerätään kroonisista myrkytyksistä, ei ole pantu laajalti täytäntöön;
38. korostaa, että Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) viimeisin raportti elintarvikkeiden torjunta-ainejäämistä osoitti, että 97,2 prosenttia näytteistä Euroopassa oli EU:n lainsäädännön mukaisissa rajoissa, mikä on todiste hyvin tiukasta ja turvallisesta elintarviketuotantojärjestelmästä;

Suositukses

39. kehottaa jäsenvaltioita saattamaan direktiivin täytäntöönpanon päätökseen viipymättä;
40. kehottaa jäsenvaltioita toimimaan ennakoivasti direktiivin käytännön täytäntöönpanossa, jotta voidaan havaita puutteet ja erityiset alueet, joihin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun kannalta, ja kehottaa niitä olemaan rajoittamatta toimintaansa tavanomaisiin kansallisiin toimenpiteisiin, jotka koskevat säännösten saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja valvontajärjestelmiä;
41. kehottaa jäsenvaltioita tunnustamaan, että EU:n on pyrittävä viipymättä siirtymään torjunta-aineiden kestävämpään käyttöön ja että pääasiallinen vastuu tällaisten käytäntöjen täytäntöönpanosta kuuluu jäsenvaltioille; korostaa, että nopea toiminta on välttämätöntä;
42. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan tarkistettujen kansallisten toimintasuunnitelmien laatimiselle asetettuja aikatauluja; kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä antaneet näitä toimintasuunnitelmiaan, tekemään niin viipymättä ja määrittämään tällä kertaa selkeät määrälliset tavoitteet ja torjunta-aineiden käytön tehokasta välitöntä ja pitkän aikavälin vähentämistä koskevan mitattavissa olevan yleistavoitteen, johon kuuluu selkeästi määriteltyjä vuotuisia vähennystavoitteita ja jossa kiinnitetään erityistä huomiota pölyttäjiin kohdistuviin mahdollisiin vaikutuksiin ja muiden kuin kemiallisten vaihtoehtojen ja vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden käytön edistämiseen ja käyttöönottoon integroidun torjunnan periaatteiden mukaisesti;

43. kehottaa komissiota kehittämään edelleen ohjeistusta kaikista integroidun torjunnan periaatteista ja niiden täytäntöönpanosta; pyytää tässä yhteydessä komissiota laatimaan ohjeet integroidun torjunnan täytäntöönpanon mittaamista ja arviointia jäsenvaltioissa koskevien kriteerien määrittämisestä;
44. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet vähäriskisten torjunta-aineiden edistämiseksi ja sellaisten muiden kuin kemiallisten vaihtoehtojen ja menetelmien asettamiseksi etusijalle, joista koituu vähiten haittaa terveydelle ja luonnolle, ja varmistamaan samalla tehokkaan ja tuloksellisen kasvinsuojelun; korostaa, että tämän onnistumiseksi on vahvistettava viljelijöille tarjottavia taloudellisia kannustimia valita tällaiset vaihtoehdot;
45. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään enemmän huomiota vähäriskisten ja biologisten vaihtoehtojen kehittämisen, tutkimuksen, rekisteröinnin ja markkinoinnin edistämiseen muun muassa lisäämällä rahoitusmahdollisuuksia Euroopan horisontti-puiteohjelman ja monivuotisen rahoituskehityksen 2021–2027 puitteissa; muistuttaa, että kemiallisia torjunta-aineita on tärkeää käyttää integroidussa torjunnassa vasta viimeisenä keinona, kun muut, fysikaaliset ja biologiset menetelmät on käytetty, ja muistuttaa myös ekologisesti kestävästä ja turvallisista kasvinsuojelutekniikoista saatavasta lisäarvosta;
46. kehottaa komissiota viipymättä toteuttamaan seitsemännessä ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa antamansa sitoumuksen laatia sellainen myrkytöntä ympäristöä koskeva unionin strategia, joka kannustaa innovointiin ja kestävien vaihtoehtojen kehittämiseen, mukaan lukien muut kuin kemialliset ratkaisut; odottaa, että komissio kiinnittää tässä strategiassa erityistä huomiota vaikutuksiin, joita torjunta-aineilla on ympäristöön ja ihmisten terveyteen;
47. kannustaa keskittymään enemmän riskien vähentämiseen, koska vähäriskisten aineiden laajamittainen käyttö saattaisi olla haitallisempaa kuin suuririskisten aineiden rajallinen käyttö;
48. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan direktiivin ja sen täytäntöönpanon entistä paremman johdonmukaisuuden asiaan liittyvän unionin lainsäädännön ja toimintapolitiikan kanssa, varsinkin YMP:n ja asetuksen (EY) N:o 1107/2009 säännösten kanssa, ja erityisesti sisällyttämään integroidun torjunnan periaatteet YMP:n yhteydessä lakisääteisiin vaatimuksiin direktiivin 14 artiklan mukaisesti;
49. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita rajoittamaan tiukasti asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisten välttämätöntä käyttöä koskevien poikkeusten määrää ja päivittämään asiaa koskevat ohjeasiakirjat sen varmistamiseksi, että torjunta-aineiden riskinarvioinnista käyvät ilmi tosiasiallinen altistuminen ja tosiasialliset olosuhteet ja että siinä otetaan huomioon kaikki mahdolliset vaikutukset terveyteen ja ympäristöön;
50. suosittelee, että jäsenvaltioille tarjotaan joustavuutta soveltaa integroitua torjuntaa osana YMP:hen sisältyviä viherryttämistoimenpiteitä;
51. kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan komission hiljattain ehdottamien yhdenmukaisten riski-indikaattorien kehittämistä, jotta torjunta-aineiden käytön vähentämisen vaikutuksia voidaan seurata asianmukaisesti;

52. kehottaa komissiota luomaan täysin toimivan ja avoimen järjestelmän, jonka avulla kerätään säännöllisesti tilastotietoja torjunta-aineiden käytöstä, työperäisen ja muun torjunta-aineille altistumisen vaikutuksista ihmisten ja eläinten terveyteen sekä torjunta-ainejäämistä ympäristössä ja erityisesti maaperässä ja vedessä;
53. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään tutkimusohjelmia, joilla pyritään määrittämään torjunta-aineiden käytön vaikutukset ihmisten terveyteen ottaen huomioon kaikki toksikologiset vaikutukset, mukaan lukien immunotoksisuus, hormonaaliset haittavaikutukset ja hermoston kehitykseen kohdistuvat myrkyllisyysvaikutukset, ja keskittyen syntymää edeltävän torjunta-ainealtistuksen vaikutukseen lasten terveyteen;
54. kehottaa komissiota soveltamaan yleisesti käytettyjen kasvinsuojeluaineiden hallinnointiin ja käyttöön riskiperusteista lähestymistapaa, jossa tukeudutaan riippumattomaan, vertaisarvioituun tieteelliseen näyttöön;
55. kehottaa komissiota antamaan ennen nykyisen toimikautensa päättymistä erityisen lainsäädäntöehdotuksen asetuksen (EY) N:o 1107/2009 muuttamiseksi REFIT-aloitteeseen liittyvän yleisen tarkistuksen ulkopuolella, jotta voidaan lisätä ”luonnossa esiintyviä aineita” ja ”luontaisenkaltaisia aineita” koskevat määritelmät ja erilliset luokat, joissa kriteerinä pidettäisiin aineen esiintymistä ja sille altistumista luonnossa, ja jotta voidaan ottaa käyttöön vähäriskisten biologisten torjunta-aineiden tiukka ja nopea arviointi-, lupa- ja rekisteröintimenettely, alkuperältään biologisista vähäriskisistä torjunta-aineista 15. helmikuuta 2017 annetun parlamentin päätöslauselman ja kasvinsuojeluaineita koskevan asetuksen täytäntöönpanosta 13. syyskuuta 2018 annetun parlamentin päätöslauselman mukaisesti;
56. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että vuonna 1979 tehdyn valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevan yleissopimuksen pöytäkirjan ja pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan vuoden 2004 Tukholman yleissopimuksen mukaiset unionin velvoitteet pannaan tehokkaasti täytäntöön, ja kehottaa niitä siksi tehostamaan toimiaan pysyviä orgaanisia yhdisteitä sisältävien torjunta-aineiden valmistuksen, markkinoille saattamisen ja käytön lopettamiseksi sekä vahvistamaan säännöksiä näitä aineita sisältävien tai niiden saastuttamien jätteiden hävittämisestä;
57. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että saatavilla on loppukäyttäjille tarkoitettuja ammattimaisia ja riippumattomia neuvontapalveluja ja koulutusta torjunta-aineiden kestävästä käytöstä ja erityisesti integroidusta torjunnasta;
58. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panostamaan enemmän lisäinvestointeihin ja tutkimukseen, jotka koskevat täsmäviljelytekniikoiden ja digitaalisten viljelytekniikoiden kehittämistä ja käyttöönottoa, jotta saadaan parannettua kasvinsuojeluaineiden tehoa ja vähennettyä siten merkittävästi riippuvuutta torjunta-aineista direktiivin tavoitteiden mukaisesti ja näin vähennettyä sekä ammattimaisten käyttäjien että suuren yleisön altistumista; katsoo, että digitalisointi tai täsmäviljely ei saisi johtaa viljelijöiden riippuvuuteen tuotantopanoksista tai heidän velkaantumiseensa;
59. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita olemaan enää sallimatta kasvinsuojeluaineiden käyttöä suuren yleisön tai herkkien väestöryhmien käyttämillä alueilla;

60. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita investoimaan lisätutkimukseen torjunta-aineiden vaikutuksesta muihin kuin torjuttaviin lajeihin ja toteuttamaan välittömiä toimia vaikutuksen minimoimiseksi;
61. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään maatalousmallia, joka perustuu ennaltaehkäiseviin ja epäsuoriin kasvinsuojelustrategioihin, joilla pyritään vähentämään ulkoisten tuotantopanosten käyttöä, ja monikäyttöisiin luonnossa esiintyviin aineisiin; pitää tarpeellisena lisätä ennaltaehkäisevien ja epäsuorien agroekologisten kasvinsuojelustrategioiden tutkimusta ja kehittämistä;
62. kehottaa jäsenvaltioita investoimaan entistä enemmän mukauttamiskäytäntöihin, jotka estävät maatalouskemikaalien pääsyn pinta- ja syviin vesiin, sekä toimenpiteisiin, joilla rajoitetaan näiden aineiden huuhtoutumista vesistöihin, jokiin ja meriin; suosittaa kieltämään niiden käytön maaperässä, josta ne saattavat suodattua pohjaveteen;
63. painottaa, että on erittäin tärkeää arvioida säännöllisesti myytyjen torjunta-aineiden määrän suhdetta käsitellyn maatalousmaan alaan käyttäen perusteena käyttäjätietokantoja ja myyntimääriä;
64. kehottaa komissiota kieltämään välittömästi sellaisten torjunta-aineiden käytön, jotka sisältävät perimää vaurioittavia, syöpää aiheuttavia ja lisääntymiselle vaarallisia tehoaineita tai joilla on hormonitoimintaa häiritseviä ominaisuuksia ja jotka ovat ihmisille tai eläimille haitallisia;
65. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan tiukasti kieltoa tuoda kiellettyjä torjunta-aineita kolmansista maista EU:hun;
66. kehottaa komissiota harkitsemaan huolellisesti kaikkia käytettävissä olevia toimenpiteitä direktiivin noudattamisen varmistamiseksi, mukaan lukien rikkomusmenettelyjen käynnistäminen niitä jäsenvaltioita vastaan, jotka eivät noudata direktiivin täysimääräisen täytäntöönpanon velvoitetta;
67. kehottaa komissiota toteuttamaan tarmokkaasti toimia sellaisia jäsenvaltioita vastaan, jotka järjestelmällisesti käyttävät väärin neonikotinoideja sisältäviä kiellettyjä torjunta-aineita koskevia poikkeuksia;
68. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että aiheuttamisperiaate pannaan täysimääräisesti täytäntöön ja että tätä valvotaan tehokkaasti vesivarojen suojelun osalta;
69. kehottaa tarjoamaan Euroopan horisontti -puiteohjelmasta riittävästi rahoitusta edistämään sellaisten kasvinsuojelustrategioiden kehittämistä, jotka perustuvat järjestelmää koskevaan lähestymistapaan, jossa yhdistyvät innovatiiviset akroekologiset tekniikat ja ennaltaehkäisevät toimenpiteet, joilla pyritään minimoimaan ulkoisten tuotantopanosten käyttö;
70. kehottaa komissiota perustamaan kestäväää torjunta-aineiden käyttöä käsittelevän yleiseurooppalaisen foorumin, johon osallistuisivat alakohtaiset sidosryhmät ja paikallis- ja aluetason edustajat, jotta helpotetaan tiedon jakamista ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa torjunta-aineiden käytön vähentämiseksi;

71. toteaa lisäksi, että torjunta-ainemääriä saadaan todennäköisesti parhaiten vähennettyä järjestelmämuutoksilla, joilla vähennetään alttiutta tuholaihyökkäyksille, edistetään rakenteellista ja biologista monimuotoisuutta monokulttuurin ja jatkuvan viljelyn sijasta ja vähennetään tuholaiden tehoaineresistenssiä; painottaa siksi tarvetta keskittyä sellaisten agroekologisten menetelmien kehittämiseen, rahoittamiseen ja käytön edistämiseen, jotka parantaisivat koko viljelyjärjestelmän vastustuskykyä tuholaisia kohtaan;

o

o o

72. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

27.11.2018

MAATALOUDEN JA MAASEUDUN KEHITTÄMISEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle

torjunta-aineiden kestäväää käyttöä koskevan direktiivin 2009/128/EY täytäntöönpanosta (2017/2284(INI))

Valmistelija (*): Sofia Ribeiro

(*): Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 54 artikla

EHDOTUKSET

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta pyytää asiasta vastaavaa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. suhtautuu myönteisesti jäsenvaltioiden edistymiseen direktiivin 2009/128/EY täytäntöönpanossa ja painottaa sen merkitystä, sillä se muodostaa puitteet kasvinsuojeluaineiden turvalliselle ja kestäväälle käytölle;
2. pitää olennaisen tärkeänä arvioida direktiivin täytäntöönpanoa osana EU:n yleistä torjunta-ainepolitiikkaa, johon kuuluvat asetuksen (EU) N:o 1107/2009¹ (kasvinsuojeluaineet), asetuksen (EU) N:o 528/2012² (biosidivalmisteet), asetuksen (EY) N:o 396/2005³ (torjunta-ainejäämien enimmäismäärät) ja asetuksen (EY) N:o 178/2002⁴ (yleinen elintarvikelainsäädäntö) säännökset;

---

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta, EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 528/2012, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012, biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä, EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 396/2005, annettu 23 päivänä helmikuuta 2005, torjunta-ainejäämien enimmäismääristä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla sekä neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta, EUVL L 70, 16.3.2005, s. 1.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan

3. pitää myönteisinä ponnisteluja, joilla pyritään varmistamaan torjunta-aineiden kestävä käyttö EU:ssa vähentämällä torjunta-aineiden käytön riskejä ja mahdollisia vaikutuksia ihmisten ja eläinten terveyteen ja ympäristöön ja edistämällä sellaisia toimintatapoja ja tekniikoita, jotka tarjoavat ekologisen vaihtoehdon torjunta-aineille;
4. toteaa, että vaikka jäsenvaltioilla on yleensä käytössä järjestelmiä, joilla kerätään tietoja torjunta-aineisiin liittyvistä akuuteista myrkytystapauksista, näiden tietojen paikkansapitävyys ja käyttö herättää epäilyksiä; korostaa, että järjestelmiä, joilla tällaisia tietoja kerätään kroonisista myrkytyksistä, ei ole pantu laajalti täytäntöön;
5. panee merkille, että komission oli määrä antaa lokakuussa 2017 antamansa direktiivin täytäntöönpanoa koskeva kertomus (COM(2017)0587) jo 26. marraskuuta 2014;
6. panee merkille, että komission vuonna 2017 antamassa täytäntöönpanokertomuksessa todetaan, että jäsenvaltioiden kansallisissa toimintasuunnitelmissa on merkittäviä puutteita ja että jotkin niistä hyväksyttiin huomattavalla viiveellä ja niiden perusteellisuudessa ja kattavuudessa on suuria eroja, esimerkiksi vain viidessä kansallisessa toimintasuunnitelmassa asetetaan mitattavissa olevia tavoitteita;
7. toteaa, että useat jäsenvaltiot ovat muuttaneet alkuperäisiä tavoitteitaan ja keskittyvät enemmän kasvinsuojeluaineiden riskien vähentämiseen kuin todelliseen käyttömäärien vähentämiseen;
8. katsoo, että kansallisten toimintasuunnitelmien on perustuttava tuloksiin ja arviointeihin sekä keinoihin;
9. kehottaa komissiota tukemaan riski-indikaattoreiden yhdenmukaistamista EU:n tasolla ja velvoittamaan jäsenvaltiot tarjoamaan kattavammin tietoa kansallisissa toimintasuunnitelmissaan, joiden tulee olla johdonmukaisia ja vertailukelpoisia ja sisältää mitattavissa ja saavutettavissa olevia päämääriä ja tavoitteita, ja keräämään aiempaa luotettavampia tietoja, mukaan luettuina julkiset tilastot torjunta-aineille altistumisen vaikutuksista terveyteen, kuluttajiin, eläimiin, maaperän laatuun ja ympäristöön sekä työperäisen ja muun torjunta-aineille altistumisen jäljitettävyydestä;
10. kehottaa siksi keräämään tietoja torjunta-aineiden käytöstä torjunta-aineiden käyttöä koskevista tilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 1185/2009¹ mukaisesti, käyttämään yksinkertaisia indikaattoreita ja kiinnittämään enemmän huomiota EU:n laajuisiin seurantavälineisiin;
11. tähdentää torjunta-aineiden käyttöä koskevien tilastojen avoimuuden tärkeyttä, myös väestön ja julkishyödykkeiden eikä pelkästään kaupallisten intressien kannalta;
12. pitää integroitua tuholaistorjuntaa käsiteltävänä olevan direktiivin peruseriaatteena ja keskeisenä keinona vähentää riippuvuutta kasvinsuojeluaineista, joka voi eräiden vertaisarvioitujen tutkimusten mukaan olla 30–50 prosenttia, sekä hyödyllisenä

---

elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä, EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1185/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, torjunta-aineita koskevista tilastoista, EUVL L 324, 10.12.2009, s. 1.

välineenä, jonka avulla viljelijät voivat torjua tuholaisia ja tauteja ja turvata tuottavuuden;

13. pitää valitettavana, että joissakin jäsenvaltioissa täyttä sitoutumista integroituun tuholaistorjuntaan ei ole vielä saavutettu, ja katsoo, että tämä olisi korjattava, jotta voidaan kehittää ympäristön kannalta kestävämpää ja ihmisten terveyden kannalta turvallisempaa maataloutta, jonka kustannukset ovat alhaisemmat ja josta on hyötyä ympäristölle, kuluttajille ja viljelijöille, kun otetaan huomioon, että kasvinsuojeluaineiden käyttö on usein välttämätöntä viljelytarkoituksissa;
14. painottaa, että siksi kemiallisia torjunta-aineita on tärkeää käyttää integroidussa tuholaistorjunnassa vasta viimeisenä keinona, kun muut, fysikaaliset ja biologiset menetelmät on käytetty, ja että niitä on aina käytettävä valikoivasti ja kohdennetusti;
15. painottaa, että viljelijät tarvitsevat käyttöönsä enemmän kasvinsuojeluratkaisuja, kuten laajan valikoiman tehoaineita, vähäriskisiä aineita sekä fysikaalisia menetelmiä ja vaihtoehtoja niille, kuten torjuntaeliöitä tai niiden uutteita (biologinen torjunta), jotta voidaan varmistaa, että integroitua torjuntaa koskeva strategia on kattava ja eurooppalaiset viljelijät voivat panna sen täytäntöön;
16. muistuttaa, että kasvinsuojeluaineet ovat tärkeä väline maataloudessa ja kaupunkialueilla rikkakasvien ja tuholaisten torjunnassa, myös esimerkiksi puistoissa ja rautateillä ja muilla alueilla, varsinkin tuholaisten, tautien, rikkakasvien ja haitallisten vieraslajien aiheuttamien satotappioiden vähentämiseksi, poistamiseksi ja ehkäisemiseksi sekä resistenssin kehittymisen estämiseksi patogeeneissä, ja että näin ollen niiden avulla voidaan vakauttaa viljelijöiden tuloja niin, että he voivat tuottaa turvallisesti ja kohtuulliseen hintaan;
17. muistuttaa kuitenkin, että lisääntynyt torjunta-aineresistenssi lisää torjunta-aineiden käyttöä ja riippuvuutta niistä;
18. korostaa, että Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) viimeisin raportti elintarvikkeiden torjunta-ainejäämistä osoitti, että 97,2 prosenttia näytteistä Euroopassa oli EU:n lainsäädännön mukaisissa rajoissa, mikä on todiste hyvin tiukasta ja turvallisesta elintarviketuotantojärjestelmästä;
19. panee merkille, että jäsenvaltiot ovat toteuttaneet erilaisia toimenpiteitä suojellakseen vesiympäristöä torjunta-aineiden vaikutuksilta;
20. on tyytyväinen siihen, että Euroopan vesistöt ovat yleisesti muuttumassa puhtaammiksi, vaikkakin parantamisen varaa on;
21. kehottaa investoimaan entistä enemmän käytäntöihin, jotka estävät maatalouskemikaalien pääsyn pinta- ja syviin vesiin;
22. kannustaa toteuttamaan toimia, joilla rajoitetaan näiden aineiden huuhtoutumista puroihin, jokiin ja meriin, ja suosittaa kieltämään niiden käytön maaperässä, josta ne saattavat suodattua pohjaveteen;

23. painottaa, että on kustannustehokkaampaa estää torjunta-aineiden pääsy makean veden ekosysteemeihin kuin käyttää kalliita poistotekniikoita;
24. painottaa tarvetta tarjota viljelijöiden käyttöön uusinta digitaalista tekniikkaa ja investoida täsmä- ja digiviljelyyn, jotta voidaan estää kasvinsuojeluaineiden leviäminen alueille, joilla niitä ei tarvita, ja kehittämään biologisen torjunnan menetelmiä;
25. korostaa, että tarvitaan tutkimusta ja innovointia uusien vähäriskisten kasvinsuojeluaineiden kehittämiseksi, koska niiden parempi saatavuus markkinoilla vähentäisi tehoaineresistenssin riskiä ja muut kuin torjuttavat lajit kärsisivät vähemmän yleisessä käytössä olevien kasvinsuojeluaineiden käytöstä;
26. kehottaa komissiota soveltamaan näiden tuotteiden hallinnointiin ja käyttöön riskiperusteista lähestymistapaa, joka tukeutuu vertaisarvioituun, riippumattomaan tieteelliseen näyttöön;
27. korostaa, että vähäiset käyttötarkoitukset ovat erityisen alttiita, koska käytettävissä olevia tehoaineita on vähän;
28. katsoo, että laitteita ja teknologioita koskevia investointeja ja tutkimusta lisäämällä voitaisiin osaltaan tehdä kasvinsuojeluaineista tehokkaampia ja vähentää viljelijöiden, alan toimijoiden ja suuren yleisön altistumisen mahdollisuutta;
29. uskaa, että nopeampi lupamenettely kannustaisi teollisuutta tutkimaan uusien vähäriskisten tehoaineiden, myös uusien ja innovatiivisten vähäriskisten aineiden, kehittämistä ja tarjoaisi viljelijöiden saataville riittävät kasvinsuojelukeinot, mahdollistaisi nopeamman siirtymisen kestävien kasvinsuojeluaineiden käyttöön ja tehostaisi integroitua tuholaistorjuntaa;
30. varoittaa myös runsaslukuisten poikkeusten vaikeuttavan käytön ennakoimista ja haittaavan yritysten investointeja tutkimukseen ja innovointiin;
31. muistuttaa, että on tärkeää hyödyntää Euroopan horisontti -ohjelmaa biologisten vähäriskisten tuholaistorjunta-aineiden lisätutkimuksen rahoittamiseen ja ympäristöystävällisempien mekaanisten tai kemiallisten ratkaisujen tutkimiseen;
32. painottaa, että on investoitava tyyppihyväksynnän kehittämiseen, säilyttämiseen tai saamiseen kasvinsuojeluaineille, joita käytetään vähäisiin käyttötarkoituksiin tai vähemmän viljeltyihin lajikkeisiin, etenkin syrjäisimmillä alueilla, jotta ne olisivat taloudellisesti kannattavampia ja kilpailukykyisempiä, etenkin jos markkinat avataan kolmansien maiden tuonnille;
33. painottaa vähäriskisten orgaanisten torjunta-aineiden merkitystä ja tarvetta edistää niiden kehittämistä, hyväksymistä ja markkinointia EU:ssa; kehottaa komissiota viemään eteenpäin tarvittavia muutoksia nykyisiin asetuksiin, jotta voidaan ottaa käyttöön yhteinen määritelmä ja tehdä selvä ero orgaanisten ja synteettisten kasvinsuojeluaineiden välillä;
34. kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan tiukasti kieltoa tuoda kiellettyjä torjunta-aineita kolmansista maista EU:hun;

35. on edelleen sitä mieltä, että neonikotinoideja sisältävillä torjunta-aineilla on merkittävä rooli Euroopan mehiläiskantojen huolestuttavassa vähenemisessä, mikä käy ilmi useista kansainvälisistä tutkimuksista, joiden perusteella kansalaiset ovat esittäneet vetoamuksia, joihin on kerätty satojatuhansia allekirjoituksia eri puolilta mannerta;
36. suosittaa, että jäsenvaltiot lisäävät tiedotus- ja valistuskampanjoita sen varmistamiseksi, että viljelijät tietävät, kuinka kasvinsuojeluaineita käytetään asianmukaisesti, ja että he ovat täysin tietoisia niiden vaikutuksista ja siitä, kuinka suojella omaa ja muiden terveyttä;
37. korostaa YMP:n tukemien maatalojen neuvontapalvelujen merkitystä, jotta viljelijöitä voidaan auttaa muun muassa vähentämään torjunta-aineiden käyttöä ja tehdä integroidusta tuholaistorjunnasta kohtuukustannuksin normaalikäytäntö niin, että kemiallisia torjunta-aineita käytetään vain, jos se on vielä fysikaalisten ja biologisten vaihtoehtojen käytön jälkeen tarpeen;
38. korostaa tarvetta jakaa parhaita käytäntöjä jäsenvaltioissa ja niiden välillä ja korostaa, että on tärkeää hankkia tietoja ja taitoja, jotka koskevat vaihtoehtoja kemiallisille torjunta-aineille, ja hyödyntää täysimääräisesti kasviensuojeluaineita;
39. toteaa, että torjunta-ainemääriä saadaan todennäköisesti parhaiten vähennetyksi järjestelmämuutoksilla, joilla vähennetään alttiutta tuholaishyökkäyksille, edistetään rakenteellista ja biologista monimuotoisuutta monokulttuurin ja jatkuvan viljelyn sijasta ja vähennetään tuholaisten tehoaineresistenssiä; painottaa siksi tarvetta keskittyä sellaisten agroekologisten menetelmien kehittämiseen, rahoittamiseen ja käytön edistämiseen, jotka parantavat koko viljelyjärjestelmän vastustuskykyä tuholaisia kohtaan;
40. painottaa, että on erittäin tärkeää arvioida säännöllisesti myytyjen torjunta-aineiden määrän suhdetta käsitellyn maatalousmaan alaan käyttäen perusteena käyttäjätietokantoja ja myyntimääriä; kehottaa komissiota luomaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa alustoja, joilla vaihdetaan torjunta-aineiden käyttöön ja integroituun torjuntaan liittyviä hyviä käytäntöjä alue- ja paikallistasolla;
41. korostaa käyttäjille annettavan koulutuksen merkitystä kasvinsuojeluaineiden turvallisen ja kestäväen käytön varmistamisessa, ja painottaa, että kasvinsuojeluaineiden ammattimaisten ja muiden käyttäjien tulisi saada riittävä perehdytys, joka olisi laajennettava koskemaan pien- ja mikroyrityksiä;
42. pitää ilahduttavana, että kaikissa jäsenvaltioissa on perustettu kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevia koulutus- ja sertifiointijärjestelmiä, ja toteaa, että tähän mennessä on koulutettu noin neljä miljoonaa käyttäjää, mutta puutteellisten tietojen vuoksi ei tiedetä, kuinka paljon kasvinsuojeluaineiden käyttäjiä on vielä vailla koulutusta;
43. korostaa, että torjunta-aineiden kestävä ja vastuullinen käyttö on kasvinsuojeluaineiden hyväksymisen ennakkoehto.

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	22.11.2018
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 26 -: 1 0: 4
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Daniel Buda, Nicola Caputo, Jacques Colombier, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Luke Ming Flanagan, Karine Gloanec Maurin, Esther Herranz García, Jaroslaw Kalinowski, Norbert Lins, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Giulia Moi, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Maria Lidia Senra Rodríguez, Ricardo Serrão Santos, Marc Tarabella
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Angélique Delahaye, Maria Heubuch, Anthea McIntyre, John Procter, Sofia Ribeiro, Annie Schreijer-Pierik
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Stanislaw Ozóg, Monika Vana

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

26	+
ALDE	Ulrike Müller
ECR	Anthea McIntyre, James Nicholson, Stanisław Ożóg, John Procter
ENF	Philippe Loiseau
PPE	Daniel Buda, Michel Dantin, Angélique Delahaye, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Esther Herranz García, Jarosław Kalinowski, Norbert Lins, Mairead McGuinness, Sofia Ribeiro, Annie Schreijer-Pierik
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Nicola Caputo, Paolo De Castro, Karine Gloanec Maurin, Maria Noichl, Ricardo Serrão Santos, Marc Tarabella

1	-
GUE	Luke Ming Flanagan

4	0
EFDD	Giulia Moi
GUE/NGL	Maria Lidia Senra Rodríguez
VERTS/ALE	Maria Heubuch, Monika Vana

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää

**TIEDOT HYVÄKSYMISESTÄ
ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	22.1.2019
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 51 -: 1 0: 6
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Margrete Auken, Pilar Ayuso, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Mark Demesmaecker, Stefan Eck, Bas Eickhout, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Arne Gericke, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grosselet, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Kateřina Konečná, Urszula Krupa, Peter Liese, Valentinas Mazuronis, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Rory Palmer, Gilles Pargneaux, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, John Procter, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Ivica Tolić, Nils Torvalds, Adina-Ioana Vălean, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Nikos Androulakis, Cristian-Silviu Buşoi, Christophe Hansen, Martin Häusling, Anja Hazekamp, Jan Huitema, Tilly Metz, Bart Staes, Tiemo Wölken
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Olle Ludvigsson

**LOPULLINEN ÄÄNESTYS NIMENHUUTOÄÄNESTYKSENÄ
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

51	+
ALDE	Catherine Bearder, Jan Huitema, Anneli Jäätteenmäki, Valentinas Mazuronis, Frédérique Ries, Nils Torvalds
ECR	Mark Demesmaecker, Arne Gericke
EFDD	Sylvie Goddyn
ENF	Jean-François Jalkh
GUE/NGL	Stefan Eck, Anja Hazekamp, Kateřina Konečná
PPE	Pilar Ayuso, Ivo Belet, Cristian-Silviu Buşoi, Birgit Collin-Langen, Angélique Delahaye, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Françoise Grossetête, Christophe Hansen, Peter Liese, Miroslav Mikolášik, Annie Schreijer-Pierik, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean
S&D	Nikos Androulakis, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Miriam Dalli, Seb Dance, Jytte Guteland, Olle Ludvigsson, Susanne Melior, Rory Palmer, Gilles Pargneaux, Pavel Poc, Daciana Octavia Sârbu, Tiemo Wölken, Damiano Zoffoli
VERTS/ALE	Margrete Auken, Bas Eickhout, Martin Häusling, Benedek Jávor, Tilly Metz, Bart Staes

1	-
ECR	John Procter

6	0
PPE	Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Julie Girling
ECR	Urszula Krupa, Bolesław G. Piecha, Jadwiga Wiśniewska

Symbolien selitys:

+ : puolesta

- : vastaan

0 : tyhjää